A°. 1841. N°. 17.

VRIJDAG, DEN 26sten FEBRUARIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 24 *Februarij* 1841.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 20sten dezer maand, No. 235, zijn op verzoek van de Weduwe S. J. CONTENT, geboren PIJNS, aan den minderjarigen ABRAHAM SIMON CONTENT, geboren op den 17den October 1819, verleend, *Brieven van Meerderjarigheid.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 22 *Februarij* 1841.

(8000) Op heden is aanteekening gedaan, van het voorgenomen vertrek uit deze Colonie van:

ANN DE JONGH. — En
ELISABETH DE JONGH.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 25 *Februarij* 1841.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 6 dezer maand, No. 164, is op verzoek van SUSANNA van RUSTNER aan hare gemanumitteerde minderjarige Kinderen GEORGE VOGELSCHRIK en KAREL VIER ARMER toegestaan om in plaats van de door haar gevoerd wordende familienaam, die van hunne Moeder aan te nemen, en zich alzoo te noemen:

GEORGE van RUSTNER. — En
KAREL van RUSTNER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 25 *Februarij* 1841.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 17 dezer maand, No. 216, is op verzoek van JACOB RIEMS DE VRIES, aan de gemanumitteerde ANNA DAMRAK toegestaan, om zich in het vervolg te noemen:

ANNA TENDAAL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 25 *Februarij* 1841.

(8018) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Colonie van:

DAVID JACOB SANCHES. — En
WILLEM STUART *te Nickerie.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

PARAMARIBO, *den* 23 *Februarij* 1841.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 41, aan den Sergeant-Majoor *titulair* A. D. CHARLOUIS, dienende bij de Kompagnie Koloniale Guides, onder nadere approbatie, van Hooger hand, toegekend de rang van *Tweede Luitenant bij dat Wapen*, om bij de Administratie der Troepen te blijven fungeren.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

Mengelingen.

De rijke Oom.

Ik was twintig jaar, en dood arm, dat wil niet zeggen, dat ik bedelde, of door vriendelijkheid onderhouden werd; o neen! ik was een arm heer, had twee hemden, twee borstrokken, een valen zwarten rok, een blaauwen jas met fluweelen kraag, welke zwart moest heten, doch rood was, vuurrood als de baard van een sapeur, een grijze broek, en eene viool. » Eene viool?" ja, lieve lezer! want ik had het ongeluk kunstenaar te zijn, en daar ik het geluk niet had te kunnen spelen als een Duitsche eekhoorn of een Noordsche bul, zaagde ik, zoo goed en zoo kwaad als het dan was in eene zoo genaamde liefhebberijkomedie op mijn instrument, voor de somma van honderd vijftig gulden in het jaar. Ik was dus wel ongelukkig; ik die in weelde was opgevoed, want dat heb ik nog vergeten te zeggen; mijn papa was speculant in effecten geweest, en bij gevolg rijk, maar de goede man had vergeten mij iets na te laten, hoewel booze tongen zeiden, dat hij al zijn geld in de hemelsche effecten verloren had, en failliet gegaan was. — Dit kan ik volstrekt niet begrijpen: een bankroetier en niet rijk!

Waarom toog papa niet naar Engeland en kwam onder een anderen naam terug, dan had hij willigt nog een rijk huwelijk kunnen doen; en ik had op geene viool behoeven te zagen!"

Mijne woning was, zoo als ik zelf, armoedig en winderig, de wind floot door de reten van den muur, wanneer ik na volbragten arbeid op mijne strowmatras nederzonk en aan Betje, de dochter van den rijken Grutter, dacht. Gij bemerkt hieruit, dat ik verliefd was, en waarom zoude ik niet? Liefde kost geen geld. » Maar Betje, wie was nu Betje?" hoor ik u vragen. Dat zal ik vertellen. » Zij was de dochter van Carel Heinrich Clever, een Duitscher, die zoo lang Meinheer voor en Meinherr na gespeeld had; dat hij eindelijk zelf een Herr was geworden, grooter Herr of gnadiger Herr zoude men hem willigt in zijn liefdes Land genoemd hebben, niettegenstaande hij in Amsterdam het alles behalven genadige beroep van Grutter uitoefende. Betje was een knap mooi meisje, niet te groot of niet te klein, met lieve blaauwe oogjes en blonde krulletjes opzijde van haar Madonna-kopje; o zoo lief, zoo lief, dat ik er 's nachts van droomde als ik haar des daags gezien had."

» Wel verd..... t!" zeide mij eens, op een dag, toen ik zwaarmoediger dan ooit was, een kunstbroeder, die even zoo rijk als ik was; » Johan! Johan! gij zult u ongelukkig maken; nog van verdriet sterven!"

» Accoord; Frans!" gaf ik hem ten antwoord; » ik wenschte, dat ik reeds dood was, want zoo te leven, zonder haar; zonder Betje!....."

» Maar waarom vraagt gij de meid dan niet?" riep Frans, terwijl hij een wals van Strauss tegen een gebroken ruit plakte.

» Dat heb ik reeds gedaan!"

» En?"

» De oude brompot vroeg wat ik deed, wat mijn beroep, broodwinning en affaire was. — Welnu! ik zeide de, waarheid: kunstenaar! toonkunstenaar! en de kerel gaf mij ten antwoord: » ik geef mijne dochter aan geen speelman!"

» Wat, speelman!" brulde Frans, » hij noemde u speelman! Wat zoude hij dan wel tegen mij zeggen!"

» Een brief voor je, mijnheer!" riep mijne hospita, armzaliger nagedachtenis! zeventien stuivers port!"

» Zeventien stuivers port!" riep ik, » van waar, duivel komt die brief?" ik keek met eene zucht mijn' laatsten gulden te voorschijn en hield drie stuivers over.

» Uit Bielefeld!" zeide ik verwonderd, en begon te lezen het geen er in het Duitsch stond:

MIJN HEER!

» Daar uw genadige Heer Oom, de Hoog-Welgeboren Heer Carl August Wilhelm von Risenbach, het aardmaansche met het bovenmaansche verwisseld heeft, zoo blijkt uit zijn Wel-Edele testament, dat gij, Johan Wesbuer tot eenigen en algeheelen erfgenaam....."

» Hoera! hoera!" riep Frans, » Johan is miljonair!"

» Schreeuw toch zoo hard niet!" viel ik hem in de rede, als die heele erfenis twintig gulden bedraagd, zal het mooi wezen! Mijn oom was gepensioneerd tweede luitenant en zoo arm als de mieren, want mijn vader zond hem nu en dan wel eens een tabaksuitje....."

» Dat is niets; hij heet rijk, schatrijk te zijn, en eer er verloop dagen om zijn, zijt gij getrouwd met Betje!" riep mijn vriend en sloeg de kamer uit.

Eer ik nog tijd had om behoorlijk na te denken, was Frans terug. » Alles is in orde," riep hij, » het zal dien bovenlander berouwen dat toonkunstenaren, speellieden genoemd te hebben. Hoor toe: Ik kwam heel winderig den winkel van Clever binnen stuiven, hij stond voor de toonbank, nu gij weet dat hij mijn oom is, Clever zeide ik tegen hem, ik bid u, leen mij honderd gulden. Hij

zeve een gezigt, als iemand die van eene doode Zebra schrikt Tegen drie honderd perCent, het is niet voor mij, maar ik zeg het u in vertrouwen, Johan Westburg. weet gij, de speelman die hier over woont, heeft eene erfenis van eenen schatrijken oom uit Duitschland, een baron, of wat weet ik al, ontvangen; hij wil dus daar heen reizen, om zijne eig ndom en, kasteelen, bosschen en zoo voorts, te oogenschouw te nemen, en..."

»Ven er geld nödig heeft, waarom komt hij dan zelf niet!" riep Clever.

»Ja daar zit het hem," ging ik voort, »hij is thans terminaten Millionair en gij zijt een grutter; ziet gij welk een onderscheid er thans tusschen u beiden bestaat; maar ik zal hem zeggen, dat gij de honderd gulden klaar hebt liggen. Met een ging ik de deur uit, en thans, Johan; moet gij er op af, neem den brief mede; zeg dat gij geen Duitsch kunt lezen, en vraag hem of hij u denzelven eens wil voorlezen; nu veel succes, maakt dat gij zijne dochter krijgt."

Met deze woorden duwde mijn vriend mij de deur uit, en ik stapte naar Clever, die, zoodra hij mij zag, den hoed afnam en eene deftige buiging maakte. Ik hield de mij door mijn vriend opgegevene rol.

»En wanneer denkt meinherr ab te reizen?..." vroeg Clever, na dat hij den brief gelezen had, met een oerbiedig en vriendelijk gelaat.

»Over een dag of acht..... In vertrouwen gezegd, ik kijk eens uit, of ik ook een meisje kan vinden dat mijne rijkdommen met mij zoude willen deelen!"

»Betje! kom naar beneden, dar ist Herr Westburg!" riep Clever en blozend trad mijne schoone ten voorschijn.

Ik konde mij niet weerhouden, haar te omhelzen en eenen vurigen kus op hare roode lipjes te drukken.

Recht so! so mag ich es sehen, das ist goed!" riep Clever zijn' buik vast houdende van lagchen.

»Volun mijn vriend, gij hebt mij eenmaal om hare hand gevraagd, thans geef ik volkomen mijne toestemming."

»Maar!" hernam ik, »indien ik u eens bedroog en mijn oom..."

»Nichts! nichts!" schreeuwde Clever, »maak maar shoedig dat gij trouwt met dat lieve engelachtige meisje, anders mogt gij op reis nog eens gekke grillen in het hoofd krijgen."

»Maar mijn oom is..."

»Reich, schat rijk! ik weet alles und alles alles!" riep Clever en spoedde zich het vertrek uit, mij met Betje alleen in de kamer latende.

Veertien dagen later vierde ik bruiloft, en toen wij aan tafel saten, kreeg ik een brief uit Duitschland, dat de geheele nalatenschap van mijn genadige heer oom, in een zilveren horologie, eene duitsche pijp, zijne kleederen en vijf Silber-grosschen bestond. Hoe Clever te moede was, wat hij zeide en hoe hij zich gedroeg, past mij niet u te vertellen; de man is thans dood, en heeft mij en mijne vrouw een aardig sommetje nagelaten. — Zijne asche ruste dus in vrede.

Ik geniet thans in het bezit van mijne lieve vrouw, van Betje, een hemel op aarde, en dikwijls barst ik in een luid gelach uit, wanneer ik dezen of geenen hoor snoeven op de erfenissen, die hij te wachten heeft uit Duitschland, want dan denk ik altijd aan den Hoog Wel Geboren Heer Carl August Wilhelm von Risenbach, dien ik door de wandeling noem: *de Rijke Oom.*

DE MUZIKALE RUS.

Een Russisch infanterie regiment hield in een Saksisch stadje, aan geene zijde der *Elbe*, rustdag. Het was Zondag, en daar de soldaten zagen, dat veele inwoners in hun zondagsgewaad naar de kerk gingen, liep een groot deel van hun ingaselijks derwaarts, en begaf zich in dezelve. Het plegtig gezang, door het orgel begeleid, maakte eenen diepen indruk op hen en zij luisterden met opmerkzaamheid toe. De predikant beklom eindelijk den hansel en gezang en muziek verstomden. Zij hoorden in den beginne met zigtbare aandoening naar den predikant, ofschoon zij geen woord van hem konden verstaan. Daar het preken hun te lang duurde, verliet een Rus heimelijk zijne plaats, ging naar den predikstoel en klom ongemerkt zacht naar boven. De geestelijke was niet weinig verwonderd, toen hij den snorbaard achter zich zag staan, die demoedig zijn chacot in de hand hield en hem met den vinger op den schouder tikte, zeggende, terwijl hij met zijne handen de gebaren des leeraars nabootste: »Niet zoo doen, kameraad! dat! dat! moet speel!" Met deze woorden wees hij op het orgel en de toehoorders, daardoor te kennen willende geven, dat hij liever weer op het orgel moest laten spelen en zingen.

EEN BEDOUIN TE PARIJS.

In het Parijsche invalidenhuis is een Bedouin aangekomen, wiens been in fransche dienst verbrijzeld was geworden; hij heet Jussouf of Jozef en heeft deze inrigting met de grootste belangstelling bezien. De soep scheen hem te behagen, voornamelijk stond hem de koffij aan, waarvan hij verscheidene kopjes dronk. Hij verhaalde, onder anderen, dat zijne landslieden een zeer slecht begrip van de beschaving der franschen hadden, en over derzelver toestand in de grootste onwetendheid verkeerden. Volgens zijne verklaring zijn de Europeanen in de oogen dezer woestijn-bewoners, niet veel beter dan kanibalen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik Garnet. Kapt. H. Hodge; hebbende 21 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik Massasoit, Kapt Ths. Trott, hebbende 26 dagen reis. — Beiden van Boston.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik Clara Fisher, Kapt. J. G. Mrimford, van New Beren; hebbende 39 dagen reis.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. W. E. Herrich, van Wilmington, hebbende 22 dagen reis.

Idem. de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. J. Blackgrove, van Demerary, hebbende 8 dagen reis; Passagier: de Heer S. M Bromet.

UITGEKLAARD.

Den 23sten dezer, het Schip West Indien, Kapt. J J. Boon, naar Amsterdam; lading: 455 vaten Suiker, 48 balen schoone en 21 dito vuile Katoen, 1835 pond oud Lood, 72 dito oud Tin en 1450 dito oud Tin; Passagiers: de Heer Peter Boije Junge, Echteenoot en vijf kinderen en den minderjarigen .. Jacobs.

Den 25sten, het Schip Concordia, Kapt. J. H. Wit, naar Amsterdam; lading: 530 vaten Suiker en 55 balen schoone Katoen.

(In het Neder-district Nickerie.)

Den 29sten Januarij, het Schip Henriette, Kapt J. C. Willems, naar Amsterdam: lading: 294 vaten Suiker, 10 balen heele- en 7 dito gebroken Koffij en 10 vaten Rum.

Den 4den Februarij. het Schip Margaretha, Kapt Kapt. H. H. Koster, naar Rotterdam; lading: 198 vaten Suiker en 17 balen schoone Katoen

---

*** Volgens berigten zou Kapt. Jurgens, voerende het Schip Pieter Eduard, den 21 Februarij. Nickerie verlaten; — aan boord was alles wel.

Advertentiën.

De Administrateur van Financien, zal op aanstaande Vrijdag den 26sten dezer. des morgens ten *negen* ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, voor *afbraak* doen verkoopen:

EEN *LOODS* GEDEELTELIJK MET *TIGCHELS* GEDEKT, staande achter het Nieuwe Gebouw naast het Geregtshof.

Paramaribo, den 23 Februarij 1841.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

Bekendmaking.

De GODSDIENSTOEFENING bij de *Engelsche Episcopaalsche Kerk*, zal op ZONDAG den 28sten dezer, des morgens ten *negen* uren, gehouden worden.

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

(9917) In den vroegen morgen van Woensdag den 17den dezer, overleed alhier, mijne geliefde jongste Dochter MIETJE CHRISTINA JOHANNA COUPIJN, in den ouderdom van 37 jaren en 5 maanden.

Geve van dit voor mij droevig sterfgeval aan Vrienden en Bekenden kennis

Paramaribo, den 23 Februarij 1841.

C. D. BRUIJNSBURG.

(8008) Heden overleeed alhier, tot ons innig leedwezen, na een langduring lijden, in den ouderdom van 36 jaren en 7 dagen, onze waarde Vriend CAROLUS MARTINUS ENGERT Dz.

Strekkende deze tot kennisgeving aan overige Vrienden

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

C. L. H. WOLFF.

Mede voor mijnen afwezegen Broeder

J. C. WOLFF.

TOONEEL-GENOOTSCHAP:

THALIA.

DONDERDAG, den 4 MAART 1840.

DE TWEE RINGEN OF *DE SCHIPBREUK BIJ EGMOND*, Tooneelspel in *drie* bedrijven: *na hetzelve: DE DESERTEUR*, Kluchtig Blijspel in *één* bedrijf.

De aanvang precies ten *zeven ure.*

De Secretaris,

(8004) H. F. WESENHAGEN.

(9916) De ondergeteekende biedt op *billijke* voorwaarden te Koop aan:

Deszelfs *HUIS*, gelegen aan de *Gravenstraat*, voorzien van *ACHTERGEBOUWEN* en alle noodige GEMAKKEN, zijnde de beneden vertrekken met *fraai geschilderde* Vloerzeilen belegd.

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

J. W. FUCHS.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd driemast Barkschip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 5 Maart.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Schip *de Jonge Hylke Tromp*, Kapt. F. S. Oldendorp. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 25 Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijna.

Het nieuw gebouwd gezinkt schooner Kofschip *Koning Willem*, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij Van West en de Hart.

Naar Rotterdam:

Het Schip *Harmonie*, Kapt. B. J. Zoetekouw. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van Fuchs & Camps.